

Att befalla det goda och förbjuda det onda

Sedan, baserat på dessa grunder(1), så beordrar dem (2) det goda (3), och förbjuder det onda(4). Baserat på det som lagstiftningen förpliktigar...

(1) "Baserat på dessa grunder": Dem föregående som nämndes innan det här. Och dem är att följa återberättelserna om profeten, må han prisas och välsignas, och att följa de (fyra) vägleda efterträdarna, och att man ger Allaahs tal och Hans profets tal företräde gentemot allt annat. Och att man följer muslimernas enighet. Och baserat på dessa principer så beordrar dem det goda och förbjuder det onda.

(2) "Dem": Alltså folket av Sunna och enighet.

(3) "Det goda": Allt det som beordras i lagstiftningen (Allaahs lag), så dem beordrar det.

(4) "Det onda": Allt det som förbjuds i lagstiftningen, så dem förbjuder det.

För att det är det som Allaah har beordrat att man ska göra då Han sa:

Och låt det finnas bland er en grupp som kallar till det goda och befäller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. [al Imran 3:104]

Och likaså har profeten sagt, må han prisas och välsignas:

"Beordra det goda och förbjud det onda! Och hindra den som orättvis och tvinga honom att vara rättvis."

Så de beordrar alltså det goda och förbjuder det onda, och dem väntar inte med det.

Men det finns villkor för att beordra det goda och att förbjuda det onda, att det är saker som är lagstiftningen förpliktigt och som den kräver.

Och det finns villkor för det:

Det första villkoret: Att han har kunskap om vad (den islamiska) lagen säger om det som han beordrar. Så han beordrar endast det som han VET att (den islamiska) lagen beordrar, och förlitar sig inte på vad han TROR eller tradition.

Baserat på det som Allaah, den Högste, sade till Hans profet, må han prisas och välsignas:

Döm mellan dem med det som Allah har sänt ner, och följ inte deras önsknings då du har fått sanningen. [al-Ma'ida 5:48]

Och Hans uttalande:

Och följ inte det som du inte har kunskap om, både hörseln, synen och hjärtat: alla dessa kommer verkligen att hållas till svars. [al-Isra 17:48]

Och Hans uttalande:

Låt därför ingen osanning komma över era läppar då ni talar och säger detta är tillåtet och detta är förbjudet, så att ni hittar på lögn om Allah. Det kommer verkligen inte att gå väl för de som hittar på lögn om Allah. [al-Nahl 16:116]

Så om han ser en person göra en sorts handling där utgångspunkten i en sådan typ av handling är att det är tillåtet, då är det inte tillåtet för honom att förbjuda personen från att göra det, förrän han VET att det är förbjudet eller att det har nekats.

Och om han ser en person som har lämnat en handling som han TROR är en dyrkanshandling, så är det inte tillåtet för honom att beordra personen att göra den handlingen, om inte han VET att (den islamiska) lagen har beordrat den.

Det andra villkoret:

Att han känner till tillståndet hos den som blir beordrad: Är han en sådan som plikterna eller förbuden riktar sig mot eller inte? Så om han ser en person som han är osäker på den personen är myndig, då beordrar han honom inte med dem sakerna som man inte beordrar sådana som han, förrän han vet mer.

Det tredje villkoret:

Att han känner till personens tillstånd i de fall han är förpliktigad, alltså har han redan gjort handlingen som han ska beordras till?

Så om han ser en person gå in i moskén och sätta sig, och han är osäker om personen bad två bugningar, då ska han inte säga till honom, och inte heller beordra honom att utföra dem förrän han vet mer.

Och beviset för det är Profeten, må Allaah pris och välsigna honom, brukade hålla predikan på fredag, och en gång kom en man in och satte sig. Så Profeten sade till honom, må Allaah pris och välsigna honom: "Har du bett?" Han svarade: "Nej." Så han svarade: "Ställ dig upp och be två bugningar, och fatta dig kort i dem."

Och jag har fått höra att vissa människor säger: "Det är inte tillåtet att spela in Koranen i

kassetter", för att de *tror* att det är det att kränka Koranen! Så han förbjuder folk att spela in Koranen för att han *tror* att det är något ont!!

Så vi säger till honom: Det som är ont är att du förbjuder dem från att göra en sak som du inte vet är ond!! Du måste veta att det här är något som anses vara ont i Allaahs religion.

Och det här gäller alltså handlingar som inte är dyrkan, men vad gäller dyrkanshandlingarna så om vi ser en person dyrka på ett sätt som det inte är känt att Allaah beordrat så säger vi till, för att utgångspunkten gällande dyrkan är att det är förbjudet.

Det fjärde villkoret:

Att han är kan etablera beordrandet av det goda och förbjudandet av det goda onda utan att ta skada. Så om han skadas av det så är det inte obligatoriskt för honom, men om han är tålmodig och utför det så är det bättre. För alla plikter är på villkor att man är kapabel och att man kan, baserat på Allaah, den Högstes uttalande:

Frukta därför Allaah efter måttet av er förmåga. [at-Taghabun 64:16]

Och Hans uttalande:

Allah lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära. [al-Baqara 2:286]

Så om han fruktar att om han beordrar en person med det goda, att den personen ska döda honom, då är det inte obligatoriskt för honom att beordra han, för att han inte kan göra det, och det är snarare förbjudet då. Och vissa lärda har sagt: Jo, han måste beordra och ha tålmod, även om han skulle skadas av det, förutom om det går så långt som mord. Men den första åsikten är mer korrekt, för den här beordringen, om den leder till att han blir fängslad eller liknande, då kan det leda till att andra slutar beordra det goda och förbjuda det onda, skrämnda av det som hänt, också i en situation där man inte fruktar denna skada.

Och det här är så länge saken **inte** går så långt att beordrandet av det goda når den graden att den är en form av kamp (Jihad), som då han beordrar att man ska följa Profetens väg (sunnah) och förbjuder nyinförda saker i religionen (bid'ah), för om han är tyst då så kommer folket av bid'ah att få överläge. Så i en sådan situation så måste man manifesteras Sunnan och klargöra vad som är Bid'ah, för att det hör till kampen i Allaahs väg (Jihad), och den som är utsatt för fara ursäktas inte av att fruktan för han ska skadas.

Det femte villkoret:

Att beordrandet av det goda och förbjudandet av det onda inte leder till en större skada än om man skulle vara tyst. Så om det leder till det så är det inte obligatoriskt, utan snarare är

det förbjudet för honom att beordra det goda och förbjuda det onda.

Och därför har de lärda sagt: Utan tvekan har tillsägelsen en av fyra konsekvenser: Att det onda upphör; eller att det ändras till något som är mindre ont; eller till något som är likadant; eller till något som är ännu värre.

Vad gäller den första och den andra situationen, där är det obligatoriskt att säga till.

Vad gäller den tredje situationen, den finns det skiljda uppfattningar om.

Vad gäller den fjärde situationen så är det inte tillåtet att säga till, för att syftet med att säga till är att saken ska upphöra eller att den ska minska.

Exempel på det:

När en person vill beordra en person att göra något gott, men att göra denna goda sak innebär att personen kommer att missa att be med gruppen (i moskén), då är det inte tillåtet att beordra honom att göra denna goda sak, för att det leder till att han lämnar det som är obligatoriskt, för att göra det som är rekommenderat.

Och på samma sätt när det gäller det onda, om att förbjuda en viss ond sak innebär att personen kommer sluta med den bara för att sedan göra något ännu värre, i en sådan situation så är det inte tillåtet att förbjuda denna onda sak, för att förhindra den värsta av de två med den andra.

Och på detta tyder den Högstes uttalande:

Men förolämpa inte dem som de åkallar i Allaah ställe. I sin okunnighet kan de vilja hämnas genom att förolämpa Allaah. På så vis har vi låtit varje folk sina [dåliga] handlingar i ett fördelaktigt ljus. Sedan skall de återvända till sin Herre och Han skall låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. [al-An'am 6:108]

Att förolämpa månggudadyrkarnas avgudar är utan tvekan något som fordras, men då nyttan i att förolämpa månggudadyrkarnas avgudar är mindre än det onda som det leder till, alltså att de förolämpar Allaah, den Högste, i okunskap och fiendskap, så har Allaah förbjudit att man förolämpar månggudadyrkarnas avgudar under sådana omständigheter.

Och om vi finner en person som dricker alkohol, och att dricka alkohol är något ont, men om vi skulle förbjuda honom att dricka så skulle han gå och stjäla folks förmögenheter och råna dem. I sådana fall säger vi inte till honom att inte dricka alkohol, för att det leder till något som är värre.

Det sjätte villkoret:

Att den som beordrar eller förbjuder själv gör det som han beordrar, och att han själv inte gör det som han förbjuder. Och det här är enligt vissa lärda, så om han inte gör det, då ska han inte beordra det goda och förbjuda det onda, för att Allaah, den Högste, sade till Israels avkommor:

Uppmanar ni andra till fromhet medan ni glömmer er själva samtidigt som ni läser Skriften? Vill ni inte använda ert förstånd? [al-Baqara 2:44]

Så om personen inte ber, då ska han inte beordra andra att be, och om han dricker alkohol, då ska han inte säga till andra att inte göra det. Och därför sa poeten:

- Förbjud inte en sak fastän du själv gör likadant. Naken står du om du gör det, enormt

Så de baserade sig på texterna och på åsikter.

Men majoriteten (av de lärda) håller inte med, och de sade: det är obligatoriskt att beordra det goda även om han inte gör det själv, och att förbjuda det onda även om han själv gör det. Och Allaah kritiserade inte Israels avkommor (i versen ovan) för att de beordrade det goda, utan det vara bara för att de beordrade det goda och att de *samtidigt* glömde sig själva.

Och det är den här åsikten som är korrekt.

Med andra ord så har du två plikter:

1. Att göra det goda. 2. Att beordra det goda.

Och du är förbjuden från två saker:

1. Att göra det onda. 2. Att sluta förbjuda det onda.

Så lämna aldrig båda plikterna, och gör aldrig båda de förbjudna sakerna. Så om man lämnar en av dem så påverkar det inte den andra.

Så totalt har vi sex villkor, fyra av dem för att det ska vara tillåtet, och det var nummer 1, 2, 3 och den femte baserat på detaljerna i den. Och två stycken för att det ska vara obligatoriskt, och det var nummer 4 och 6.

Och det är inte ett villkor att personen som beordras eller förbjuds är ens far eller mor, eller gammelfar, eller gammelmor. Utan snarare så säger vi: det här lägger endast ännu mer tyngd på saken, för att det hör till godhet mot ens föräldrar att man säger till dem då de syndar och att säga till dem att göra det goda. Och en person kanske då säger: Om jag säger till min far så blir han arg och vägrar prata med mig, så vad ska jag göra?

Vi säger då: Ha tålamod med det som du går igenom då han blir arg och vägrar prata med

dig, och utgången hör till de gudsfruktiga, och följ Ibrahims väg, må han prisas och välsignas, då han varnade sin far för shirk, och han sade:

Far! Varför tillber du det som varken kan höra eller se och som är dig till ingen nytta... (fram till då han sade:) **Far! Dyrka inte Djävulen - Djävulen som trotsade den Nåderike. Far! Jag fruktar att Guds straff skall drabba dig och att du då [skall inse att du] varit Djävulens vän. [Fadern] sade: "Hatar du mina gudar, Ibrahim? Om du inte upphör med detta [tal], skall jag se till att du blir stenad. Ge dig nu av [och låt mig slippa se dig] under lång tid!"** [Meriam 19:42-46]

Och Ibrahim sade även till hans far Äzar:

Gör ni statyer till föremål för dyrkan? Jag ser tydligt att du och dina stamfränder har gått vilse. [al-An'äm 6:74]

Skrivet av Mohamed Saleh al-Utheimin

